

udtalt mig udførlig om. Maa jeg ikke ved denne Lejlighed gøre den Bemærkning til den højtærede Minister, at det ogsaa er et meget mangelfuldt statistisk Grundlag, hvorpaa den hele Lov hviler. De 11 Mill. Liter, som omtales i Anmærkningerne, hvor det finansielle Resultat bliver opgjort, er man, siges der, kommen til ved Udtalelser fra sagkyndig Side, som, føjes der til, dog kun kunne bero paa et løst Skøn. Det forekommer mig, at det ikke er rigtig heldigt at basere det meste af 4 Mill. Kr. paa et løst Skøn. Naar der, som efter Lovforslaget, ikke skal svares Forbrugsskat af Vinsprit, kan enhver hos Spiritusfabrikanterne købe et hvilket som helst Kvantum Vinsprit og ved Tilsætning af Kulør og Æter, Cognacæter, Romæter, selv tilberede sig baade Rom, Cognac, Bitter og alle saadanne Drikke og derved ganske unddrage sig Stempelskatten. Disse 11 Mill. Liter, som man søger at ramme, ere jo kun dansk Sprit med Kulør og Tilsætning. Ogsaa af den Grund forekommer det mig at være forholdsvis ret farligt at forudsætte en saa stor Indtægt, som den højtærede Minister har gjort. Men naar jeg saa gaar over til Ministerens Beregninger og den Maade, hvorpaa han er kommen til sine 20—21 pCt. Værdiskat, maa jeg tilstaa, at jeg for det første ikke kan indrømme, at der er nogen Rimelighed i en saadan Beregning. Men dernæst kan jeg heller ikke indse, at Ministerens Beregning paa nogen Maade passer med det, han har udtalt var Formaalet med Loven, nemlig at man skulde klæbe Stempelmærkerne paa Beholderne og derigennem opkræve en Skat af disse Drikkevarer, der stod i Forhold til deres Værdi. Han siger bl. a.: „At tro, at man i vore Dage kan blive ved at lægge Skat paa den billige Spiritus uden at ramme den dyre, det synes mig en letsindig Tanke“, og han ønsker, at man faar „Sikkerhed for, at de riges Spiritus beskattes nogenlunde i samme Forhold efter Værdien som de fattiges“. Her tales stadig kun om Værdien, og det var da det, jeg gjorde opmærksom paa i min Tale, at naar man vil gøre Regningen op efter Værdien, vil man komme til det Resultat, at man opnaar netop det modsatte af det, Ministeren har ment skulde være Formaalet med Loven. Jeg anførte Vine til Indkøbsværdien, medens den Detailpris, som Ministeren vil basere sine Beregninger paa, er en ham ganske ukendt Faktor. Den sættes af den, der sælger Vinen, saaledes, som han mener at kunne gøre

det under Hensyn til Konkurrencen. Jeg vil gaa ud fra, at en Vin til 125 Francs, eller 90 Kr. pr. Okshoft, har en Fragt- og Klareringsudgift — som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har ønsket skulde tages med, hvad jeg ikke har noget at indvende imod — af 7 Kr. og altsaa her paa Pladsen koster 97 Kr. Tolden er 48 Kr. og Accisen 36 Kr., nemlig 16 Øre af 225 Liter. Derved faa vi en Udgift af 84 Kr. paa en Vin, som, ført fra Bordeaux hertil, koster 97 Kr., men 84 Kr. Skat paa en Indkøbspris af 97 Kr. udgør 87 pCt. af Varens Værdi. Naar vi nu ville se, hvorvidt Forbrugerne komme til at betale i Forhold til deres Varers Dyrhed og Værdi, kunne vi tage en Vin, som sælges til 1 Kr. Flasken, og som altsaa koster 150 francs pr. Okshoft. Her er Anskaffelsesprisen inklusive Omkostninger 115 Kr., Tolden er 48 Kr. og Accisen 36 Kr., beregnet efter samme Klasse som den foregaaende. Paa denne Maade faa vi 84 Kr. Udgift paa en Indkøbspris af 115 Kr., hvilket er 73 pCt. af Værdien. Gaar man videre og tager Vin til 200 francs, kommer man efter samme Beregning til 55 pCt. af Varens Værdi. For en kostbarere Vin, til 500 francs, som kunde sælges til 2 Kr. 50 Øre hos Vinhandlerne, kommer jeg op til en tre Gange saa høj Accise. Tolden er 48 Kr. og Accisen 108 Kr. Mod en Indkøbspris af 367 Kr. staar her en Afgift af 156 Kr., hvilket vil sige en Beskatning paa 42 $\frac{1}{4}$ pCt. Medens altsaa den billige Vin — som der dog var nogen Mulighed for, at mindre bemidlede Folk kunde komme til at nyde, især hvis man lod være at beskatte den med yderligere 36 Kr. — beskattes med 87 pCt. af sin Værdi, vil den fine Vin, som jeg sidst nævned, kun blive beskattet med 42 $\frac{1}{4}$ pCt. Jeg synes, at jeg har været fuldt berettiget til i mit første Foredrag at udtale, at jeg ikke fandt, at denne Maade at lovgive paa var særlig demokratisk. Paa samme Tid har jeg jo indrømmet den højtærede Minister, at han, naar han ikke vil forandre den ensartede Toldskat paa Vin, ikke gennem Stemplet kan opnaa andet end at gøre den billigere Vin meget dyrere og den dyrere Vin forholdsvis ret billig, forholdsvis. Det er, hvad jeg har at sige med Hensyn til de Tal, som den højtærede Minister fremførte. Jeg kan tænke mig, at man kan beskatte Vin efter Alkoholindhold, og jeg kan tænke mig, at man kan beskatte Vin efter dens Værdi, men at man vil beskatte den efter en ubekendt Størrelse, som hedder